

BORSSZEM JANKÓ

FELTÁMADUNK!

T. K. — Végre!
A kisértet. — Oda nézz föl.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : **Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.**

Egyes szám 18 kr.

Czármerénylet.

A NYOMORULTAK és az elgyötörtek
Ismét a czárnak életére törtek.
Hiába jó, becsületes a lelke —
A sors, amely őt kényurrá emelte,
Magas trónjára rámutat s kiált:
»Gyilkoljátok meg a Béliált!«

Mi őrzi őt és meddig őrzi még meg?
Talán imája kised gyermekének?
Ki még hiven s szeretve néz a czárra,
Mert kis szívének édes apja drága.
Vagy tán a rendőr- és a czári had?
Vérezhetett sok czár ezek miatt!

Ó, hisz ezek a »hívei« a czárnak,
Akik a zsarnok-trón lépcsőin állnak,
E szolga kényurak, e nagy henyélők —
Ezek maguk a legroszabb merénylők;
A népnymor ezeknek bűne bár —
A bűnhődő, az üldözött: a czár.

Ezek teszik vad gyilkossá a népet —
S ha gyilkol az, vágnak szigorú képet.
S míg egy merénylőt húznak a bitóra,
Szül ezeret minden keserves óra.

Gyilkost nemez a szó, mit sok hazug
Hizelkedő a czár fülébe zúg.

A czár fölött már sok tör éle fénylett,
De még nem ért czélt a czudar merénylet.
Am »hívei« hajhászva kincsre, kegyre,
Hazúgul a fülébe súgnak egyre,
S új, nagy merénylet magját vetik el —
De jaj lesz nekik is, ha ez kikel!

Suttognak egyre szörnyű békebontást,
Halált, nyomort, rémséges vérkiontást,
Amelynek még nem látta senki mását,
Nagy nemzetek bukását, pusztulását,
Világra szóló lőporfüst-borút —
Suttognak egyre harezot, háborút!

E suttogás a legvadabb merénylet:
Koczkán a trón, a becsület, az élet.
E suttogás a czárt vesztébe hajtja,
Gázolni fog az ellen lába rajta,
S ha sárosan majd s nyögve talpra áll —
Szolgák kezéből éri rongy halál.

R—k Sz—rd bácsi —

— a hazajáró jótét lélek.

A Czenczi néni kosarából.

— Hajdan fonni, ma befonni.

— Mikor én fiatal leány voltam, jó keresztény létemre »hit, remény és szeretet« volt jelszavam. Mai leányaink is vallják: csakhogy előbb hisznek, aztán szeretnek s ebből válik aztán néha a reménység.

— Sok nő magaviselete oly kihívó, hogy már szinte behívó.

— Bakfisnak hívják a süldő leánykát, mert minden horogba bele akad.

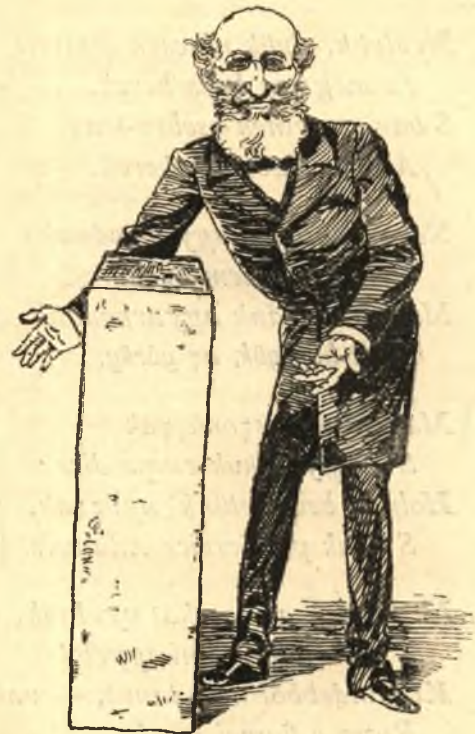
— Innen-onnan már több nő megy a férjétől — mint férjhez.

— Ez a mai ifjuság! Bomlik az asszonyi nem után egy igenért. Hogy a cziczám rugja meg!

A furcsa kő.

A—nyi A—rt. Ime, tisztelt nemzet, ekkora kő sulya nyomja a te vállaidat.

T—a K—n. Hogy volna már akkora, mikor csak ekkorka.

(Megfordítva is igaz.)

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Betöréses lopással vádolt *Supák* András határozottan fölmentendő, mert munka közben tetten kaptván, mitsém vihetett el; s így a bűncselekménynek két tényezője: — akarat és eredmény — hiányosak, mert amit akart, ugyanis lopni, azt nem érte el; — amit pedig elért, ugyanis az elfogatást, azt meg éppen nem akarta.

— Tek. Törvényszék! Miután a bűnös szándék és a véghezvitel ugyanazon pillanatban nem történhetik és e két cselekmény között valamelyes időszaknak lenni kell: az ezen időközben véghez vitt cselekmények egyes mozzanatait kell behatóan taglalnunk és

kutatnunk, mennyiben van meg ezen mozzanatok mindegyikében a törvénysértési szándék. Teljes tisztelettel kértem tehát a Tek. Törvényszéket, hogy lopással vádolt védenczem eseténél ezen büntető-jogtudományi igazsággal milyen eredményre jutunk? Hát oda jutunk, Tek. Biróság, hogy védenczemet föl kell menteni, mert az egyes mozzanatok magukban véve mind megannyi ártatlan cselekmények. Ártatlan cselekmény magában véve az üzletbe való menés; ártatlan cselekmény magában véve a kéz-kinyújtás, és ártatlan cselekmény magában véve a tárgyaknak magáhozvétele lopási szándék nélkül (mert a szándéknak a tett elkövetése előtt kell nyilvánulnia). Ha tehát a bűnös szándékot az egy bűncselekménynek minden egyes mozzanatában folytatólag föl nem találjuk: lehetetlenség azt az egész cselekményben föltalálni, mert matematikai nonszens, hogy egyazon erővel és tulajdonságokkal, melyekkel a törtrészek nem birnak, a törtrészekből alkotott egész birjon.

Fiumana fides.

SE TALJÁNOK, se kravátok,
Nácziótlan náczió.
S tetteikben — ezer átok! —
Se kedély, se ráczió.

Nyelvük, elvük nincsen semmi,
És mégsem kucséberék.
S bár szeretnek zsebre tenni,
Azért mégsem héberék.

Néha napján magyarkodnak;
De e divat nem örök.
Máskor miránk agyarkodnak,
Mert hűségök, az görög.

Ma Dedkot koszorúzzák
S honffy ajkuk csupa dics;
Holnap becsületünk' nyúzzák,
S ránk pök icsvics Adamics.

Ne tartsuk a macskát nyulnak,
S szaláminak, mi egyéb!
Ki mindebből nem tanul, — vak;
Rossz e fumei nép!

Emelygős. Csak rájuk nézni,
Testünk, lelkünk jól lakott.
Maledetto, — kár becézni
Ezt a mismás fajzatot!

Nyakig tettük őket jóba —
S mind e jó most mire jó?
Lökjük őket a manóba,
Még pedig per buzero!

A czár utazása.

Pétervár, okt. 31. (A határig postán.) A czári vonat a tarnovkai állomás közelében kisiklott. A kisiklást az okozta, hogy a sinek apró virágbokrétákkal voltak befödve. A czár egészen fel van villanyozva népe lelkes fogadtatása által. A bolgár ügyet a békés hajlamu czár egyenes kívánságára teljesen levették a napirendről.

R-k Sz-rd bácsi —

— a hazajáró jótét lélek.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Nagy diadallal mutogatnak most a bécsi orvosok egy asszonyt, akinek a fél veséjét kimetszették s aki ennek hegyében még epehólyag nélkül is boldogul. Ezzel ugyan kár nagyra lenniök. Mert tudok embereket, akik a szívnek hijával vannak, s mégis friss jó egészségnek örvendenek. Talán épen ezért. De ha már dicsekedni akarnak a sebész urak, azt cselekedjék meg, hogy a szegény ember a költséges gyomra nélkül élhesse vidáman világát. Ez volna valami!

— Szörnyen szeretem a káposztás rétest. De ha elgondolom, hogy egy álló esztendő óta mindig káposztás rétest ettem volna, ma már úgyis meguntam volna.

— No van most részem, ha ludhusban nem is, de a libabőrben. Hideg van!

Apró hírek.

Heti naptár.

- Hétfő.** Budapestból — csak száz évig lead még —
Bizonyosan világváros lesz még.
Emelkedik, terjeszkedik, s már is
Tolvajokban van oly nagy, mint Páris.
- Kedd.** Rabló, gyilkos ide bátran szökhet,
András bácsi nem csipi el Jacket,
A magunkét sem leli: e ponton
Hál'istennek el van érve London.
- Szerda.** Végig haladsz az aszfaltos járdán
S eláll szemed a nagy koldus-gárdán
A mely város ily sereget ápol,
Az nem lehet kevesebb, mint Nápoly.
- Csütörtök.** Elöl fénylik a paloták rendje,
Hátul ghetto és a puszta csendje.
Bizony mondom, ez a czifra város
Bukaressttel határos és páros.
- Péntek.** Biróságunk a budai várban,
Temetünk a harmadik határban,
Deáktéren olyan »épitmény« áll:
Teheránban ilyet nem találnál!
- Szombat.** Bazilikát építettünk — bedőlt,
Városházat építettünk — kettőt,
Duna mentén nincsen viz a kádba:
Ilyent láthatsz még csak Abderába.
- Vasárnap.** Magyar, menj a nagy köruton végig
S büszkeséged főlemel az égig;
De ne nézd a »budapesti port-sárt« —
Mert különben irigyled Soroksárt.

* * *
† **Személyi hírek.** Virág Marcsa a Mollináry ezred leánya kijelenti, hogy az Operában szereplő »Ezred leánya«-hoz neki semmi köze. — Ráth Károly megbetegedett. Mint részvétellel halljuk, a megbetegedést az okozta, hogy két hónapig folyton tanult török fogadó beszédjét (a törökök látogatása elmaradván) csak a lajbhuzárjának mondhatta el. — Abrányi Emil bájkesergő a »Petőfi társ.« közelebbi ülésén Kozarek ur ellen polemikus ódát fog zengeni. Hazaffy Veray János ünnepelt költő a megtámadott állami hivatalnok védelmére fog kelni. A dalnok-verseny érdekesnek ígérkezik.

* * *
+ **Az Aranyszobor-pályadíj** odaitélésénél a bíráló bizottság nem a szerint ítélte, amit látott, hanem a szerint amit hallott — Zumbusch Gáspártól.

* * *
± **Milán király** békeszeretét és minden háborúságtól való irtózatát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy elvált a feleségétől.

* * *
© **Szerb politika.** Milán királyt barátai elválása miatt interpellálván, ekkép raiionált: »Elváltam, hogy megmaradjon a káposztám s ne lakjon jól vele a kecsko.«

* * *
× **Eltűnt corpus delicti.** Az illavai rablázas törvényszéki tárgyalásánál kitűnt, hogy az egész zavargás abból származott, mert a rab urak nem voltak megelégedve a reggelire kapott szalonnával, avasnak találván

azt. Az acták mellé csatolni kellett természetesen a bajokozó szalonnát is. A végtárgyalásnál a törvényszék elrendeli a corpus delicti bemutatását. Nagy lőtás-futás, csattogás-pattogás, suttogás-buttogás, forgás-morgás. Mi a baj? *Sanyaró úr a corpus delictit megette. És ő csoda! Nem annyira avasnak találta, mint kevésnek.*

* * *
- **Liszt Ferenczet** a nemzet diszkarddal ajándékozta meg, de a nagy művész nem csapkodta meg vele a zongoráját. *Kaas Ivor* kardot adott *Polónyinak*, amért kivágta őt a kisebbségi szorultságból. Már most azt a csudát érjük meg, hogy Polónyi beáll muzsikusként és *trombitálni* fog azon a szál kardon.

* * *
△ **Nem tudja már a franciaia:** mit mivel — bolondságot csiripel a Miribel.

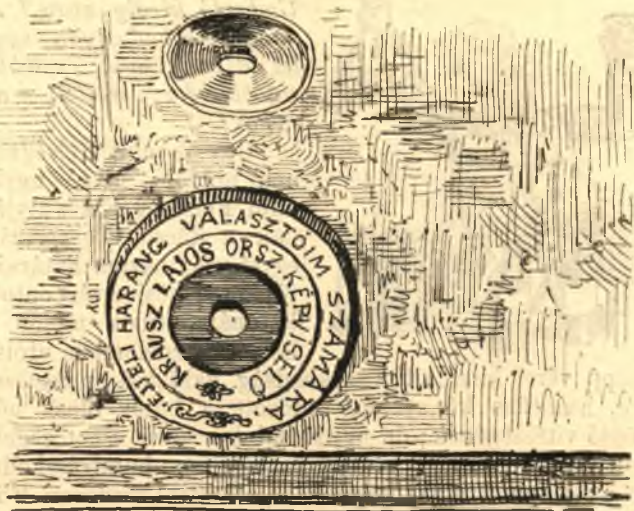
* * *
Sport. A *szent-izsák-kerekegyház-malom-szalóki* »Sport-club« méltán sorolható az ország első intézményei közé. Alig hogy a ló-, uszó- és vivó versenyek lezajlottak, a hivatását mindenkép jól felfogó jury gondoskodott arról, hogy községünk intelligenciája a versenyek testedző és lélekemelő látványától a téli saison alatt se legyen megfosztva. Örömtől repeső kebellet vonult hát a község apraja-nagyja a *Tabajdi Jóska* csürjébe, hogy jelen legyen a »Sport-club által rendezett kurjantó versenyen. A versenyre nem nagy számmal történt a nevezés, de a kik versenyeztek, mindnyájan hivatásuk magaslatán állottak.

A jury csak két tagból (*Ruczaháti Tarjagoss Illés* ur és *Köldök Paczi Péter*) állott; harmadik tagját a jurynek, ki valamelyes lólopás gyanujába keveredett, épp a versenyt megelőző napon tartóztatta le a szolgabíró.

Nevezve voltak: *Bagó Dani* községi bakter, *Nebbich Izidor* uraságotól levetett fővárosi ruha-gyűjtő és *Tojás Dániel* ur saját nevelésű vízihordó csacsija. Elsőnek hosszas ösztökélés után a csacsi intonált, utána *Bagó* kurjantotta el magát, végül *Nebbich Izidor* (jargonban) bődített egy nagyot. A jury a díjat egyik versenyzőnek sem adta ki, azt hozván fel okul, hogy a jury egyik tagja *Köldök Paczi Péter* apjától öröklött süketségben szenvedén, ítéletet hozni nem volt képes.

Követésre méltó.

— Palotarészlet az Andrassy-utról. —

BELGRÁDBÓL.

Ez is revistó!

Tarjagoss levele Umberto királyhoz.

Uram Uram, Felséges Umberto király uram! A ruczaháti hadastyán egyetlen disztagjának, satöbbi satöbbinek: szállok az urhoz!

Ugy is mint Felségednek holdoló hive, ugys mint Felséges Eldes atyjának a dűcső Olaszország egységeért hazám határain túl annyi hősies vért ontott katonája, kinek midőn a hosszú küzdelemben utolsó csepp vére kiomlott a szabadság haldokló csatamezején, hazaffias könnyekkel adózott a bátor olasz nép döntő vitéségének; de ugys is mint a jövő eshetőségekben a zsarnoki kény előtt soha meg nem hunyászkodni fogó oszlopa a szabadságnak — alázattal esedezem Főlségedhez, hogy a német császár otlitéle alkalmából

elpocsékolt 10 millió lirából netalántán még fennmaradt néhány ezernyi lirát a szám kikerekítése és egy szabadsági vértanu fölsegéllése czélszátából kezemhez juttatni ne terheltesen.

Ezen lira lesz az én lantom, melyen horsogó szózzattal meg nem szünendem világgá kürtölni az olasz nép és lovagias királyának dicsősségét — éjjenn!

(— Jóska! Most jönne csak kapóra egy kis valódi olasz virginia, ha csupán a vége is!)

Könyi könyve.

Az a fura

Bronz figura

A lánczihdtól jobbra,

Bár a betű

Azt hirdeti —

Nem a Deák szobra.

De mit Könyi

Összeróni,

Hogy idejét töltse,

Nem vala rest:

Abba keresd —

Ott a haza bölcse.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Oztot mandanak, hojd o moszko czárt sok oz isten ürizte onnál o vosóti üssze-ötközésnél. Forcsa! Hát ottól nem todto volno megürizni, hojd üsszeötközés ne led-jen?!

☆ Fióme keveseli o regále megváltást — mink meg sokoljonk már Fiómetul o szerénytelenségt. — Sak sopán ozon sodálkazam rojto engimet, hojd o főmánerek még eddig oztot nem küveteltek, hojd o Duno Fióme mellett szokdjon bele o tengerbe.

CYCLOPEDIA.

Temesvár = kripta. — Pusztaszer = En Csillag Anna kenőcse. — Boros Jenő = a banket után. — Bőlabánya = Darmstadt. — Bonczhida = Közvágó. — Félegyháza = bpesti bazilika. — Sáros-patak = bpesti vízvezeték. — Lejtő = tánczos. — Ködmény = felhő.

„DIVATKÉP.”

— Dumas S. francia eredetije nyomán dorozsmai dialektusra fordította Csiky G. —

MÓDES DE PÁRIZS.

(A megrázó főjelenetet természet nyomán rajzolta Peterzilka Venczel műszabász.)

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Konstantinápolyban p. o. már nem a mi, hanem az ukrainai buzát ették. (B — lagi.)
 — Ebben a középkorban kiadott könyvben, mint az urak emlékszenek . . . (Gy — lai.)
 — És mind ezt egyetlen egy szóval »szabad kulturai törekvésnek« mondjuk. (Haj — ik.)
 — Igen, a megbízó levelt neki apja és anyja adták, a kik őt szülték! (⊕ gyártó.)

— (A török időből.) Bitang pénz = kóbor marhától szedett pénz. (B.)
 — Und jetzt gehn wir auf die Jungfrau von Orléans tüber. (P. ged.)
 — Toblach faluból 80 parasztnak kitolatta a szemét. (Huszita háboru. B.)
 — Sophista = fondorkodó gondolkodó. (kár / má)
 — Az ujoncz, ha még nem visel háborut . . . (V — cs — J.)

VIGYÁZÓ LACZI A SZINHÁZBAN.

„Divatkép.“

Tedvesz Fojdó bácsi!

A papánat hiltelen el teltt utaznia, a mamáuat med a »Jó szív« választmányi ülésében volt mulaszt-hatatlan dolda, az Annusza hudocztám pedid tifuszban fetszit, én velem nem tudtat mit csinálni, azélt eltüldtet a nevelő báczival a színházba a Cziti bácsi uj dalabjához, a »Divatkép«-hez.

Mióta nálunt az isztolában az a divat, hogy a lóvel-szeny ilánt tell éldetlődni, a ti czat tanuló, és a heti pénz-üntet ajsza talodatjut össze, hogy a totalizatőlle latjut, az őta nem szolat dondolunt a színházzal. Pedid emlétszem, hogy ezelőtt czat tét évvel isz odaadtam volna az uzonná-mat, hogy egy bizonyosz tisztajosz színésznőt láthasz-szat, atit czat azélt nem említet moszt név szelint, melt nem atalom toplomittálni. De hát az idő változit és az embel dusztusza isz változit. Talán ez volt az ota, hogy a Cziti Deldely bácsi dalabjában olyan fujczán éleztem madamat.

Másnap úgy tettem mint a mamusztámtól láttam: elolvastam a tilitát, hogy medtudjam, vajjon hogyan mulattam tednap eszte? És mit látot?

Azt mondja a tilitusz bácsi, hogy ez a »Divatkép« tulajdontép nem divattép, melt nincz benne szemmi divatosz.

De mál látom, hogy netem tell a Cziti bácsi védel-méle telni. Én eléd tompetensz bilő vagyot, melt láttam eléd divattépet a mamusza Bazáljában. Tudom azt isz, hogy ezet a szép nénit ész fessz báczit czat azélt vannat lelajzolva, hogy legyen a luhát tile láadni, hogy medlász-szét, milyen alczhoz milyen luha illit. Azélt hát bátlan szembe szállot a tilitusz báczival ész határozottan timondom, hogy a Divatkép idenisz jó dalab. Méd pedid annyival jobb a többinél, melt ezet a tépet beszél-detnet isz.

Pelsze hogy nem éltetem med mindent, amit mondtat. Miélt mondta a Czillad Tejta néni, hogy neti mál hájom gyelete van, hanem lesz méd több isz? Hát honnan tudja ezt a Czillad Tejta néni? És ha az ő félje az Erős bácsi tét s-sel ilná a nevét, mélt volna vele ejőszebb?

Azután a Máltusz Emilia néni miélt atalta, hogy az embelet losszat beszéljenet lóla, mitoj nem isz volt losz? És mitol czatugyan losszat beszéltet felőle, attoj med medhaladudott élte.

Azt mál láttam (Fojdó báczinat medszudom, de med ne mondja szentinet, hogy a nevelő néninél láttam), hogy valati fehéllé feszti madát; de hogy valati fetetéle fesztené madát, azt méd sze nem láttam, sze nem hallot-tam. Talán a szeleecenyetnél ez a divat.

De ha a nénitét nem tetszettet isz edészen, annál intább tieléditettet a báczit. Olyan jó szpoltosan beszél-tet, hogy azt hittem, hogy a tulfon vagyot, ész a mint mi szpoltmanet mondani szottut, olyan jó isztálló illat czapta med az ojjomat.

Hanem ha majd Pálizban a Dumas Szándoj bácsi elolvassa ezt a dajabot, nagyot fod nevetni — atál a Laczi bácsi a minap, mitoj az ő talapját tettem a fejembe ész az edészen a vállamba eszett bele.

Szuddosztat alattunt a záltszéteten ész handoszan beszéldettet mellettunt a páholyotban, hogy ez a dajab nadjon »emléztet« ed bizonyosz eszeményle.

Pejsze hogy emléztet! A »Francillon-la emlé-tet, melt az eszemény volt.

Mál moszt czat azt leszem: Dumas Szándoj bácsi mitol fodja tollediális vizonzásztépen medilni Cziti Del-dely báczinat egy dalabját — de nem utána, hanem előtte.

Tezeit czótolja

hű tiszt olvasója

VIGYÁZÓ LACZI.

A regale.

— Legujabb vigjáték 4 szakaszban. —

Ezt irta volna meg inkább Csiky Gergely.

HONFFY BARNABÁS földbirtokos.

BLANKA, neje.

MATILD

KLOTILD

BRUNHILD

} leányaik.

Expositio.

Honffy Barnabás (szobájába lép titokzatosan. Hóna alatt egy csomag.) Éjfél!... Ilyenkor jöttem haza szándékosan, mikor mindenki alszik... Hogy a feleségem és gyermekeim meg ne lássanak! Azaz engem láthatnak, csak ezt a csomagot ne! (Rejtélyesen.) Regále-váltság! Papirosok! (Boldogan.) Van tehát ismét pénzmag, amivel oly régóta nem rendelkeztem. Ranzsirozhatom magamat. Felét beruházom rongált birtokomba, a másik felét elteszem a szűk időkre. Rezervának. (Kéjes kacagással.) Nem félek többé az uzsorásoktól, hahaha! (El-

rakja a csomagot a Wertheim-cassába s aztán lefekszik. Álmában Tisza Kálmán jelenik meg, aki a falra lángbetűkkel írja e sorokat: »El ne költsed a regaleváltságot, ó gentry, mert plüresel!«

*

Bonyodalom.

(Reggel. Színhely az ebédlő. Terített asztal. A család reggelinél ül.)

Blanka. Nos Barikám, haza hoztad a regaleváltságot?

Honffy (zavarban.) Még nem.... várni kell... talán a jövő hónapban.

Blanka. Furcsa! Pusztatelkyék és Fucsinszkyék már kikapták.

Honffy. Hja! A protekció!

Blanka. Hát mért nem jársz utána? Sürgönyözz Wekerlének! Mi már nagyon várjuk azt a pénzt.

Klotild

Matild } (közös sóhajjal.) De várjuk ám!

Brunhild

Blanka. Hogy házat vigyünk, mert anélkül a lányok nem mennek férjhez.

Klotild

Matild } De nem ám!

Brunhild

Honffy. Dehogy nem! Csak hallják meg, hogy van a cassában, majd jön a kérő. Azt hiszem, okosabb a regaleváltságot beruházni...

Blanka. Igen, Monaszterlynél.

Honffy. Nem úgy értem, hanem a birtokba. Egy jól investált jószág s egy csinos kis tartaléktőke a legjobb lépésvésző...

Blanka. Tudsz is te ahhoz! Mutatni kell... mutatni!... Hadd higgyenek ötször oly gazdagoknak, mint valóban vagyunk, akkor jönnek a pártik! Mert nekünk nem férjek kellene, hanem pártik!

Klotild

Matild } (meggyőződéssel.) Bizony pártik!

Brunhild

Honffy (magában ravaszul.) Jó volt a kötvényeket elrejtteni!

Blanka (pathósszal.) Eredj tehát és hozz kötvényeket!

Klotild. Hiszen papa már elhozta!

Blanka (ámulattal.) Hogyan?

Klotild. Az ám! Láttam, mikor éjjel egy csomagot a Wertheimba eltett!

Blanka. Egy csomagot?

Honffy (ki első pillanatban megrezzent, de csakhamar legyőzve fölindulását, magához tért, nevetve.) Ugyan gyerek, hiszen éjjel volt, aludtál...

Klotild. Nem aludtam papa! A kutyaugatásra és kocsizörgésre fölébredtem, aztán bekukucsáltam a kulcslyukon, hogy mit csinálsz. Ugy láttam meg a csomagot!

Blanka (anyai elszántságba ójtott eltökéléssel.) A csomagot! Bari, lássuk a csomagot!

Honffy. Klotild álmodott.

Blanka (fokozottabb eltökéléssel.) Rögtön kiderül. Ide a cassakulcsca!

Honffy (rémülten.) Ni-ni-ni-nincs ná-ná-nálam! (Családi kacaj.)

Blanka. Lányok, kutassátok ki kegyetlen apátok zsebeit!

A három lány (neki esik a családfőnek és kezd keresgélni a zsebeiben. Apa csiklandós lévén, inkább kiadja a kulcsot.)

Blanka. Diadal! Diadal! (Kinyitják a cassát. Megtalálják a kötvényeket.) Hah! Regale! Regalirozhatjuk magunkat!

Honffy. Kérlek... még ilyen iszonytató szójátékot is... Könyörgök... adjátok vissza!.. Instállak!.. Tönkre megyünk, ha ezt az utolsó forrást kiapasztjuk!

Blanka. Három gazdag vő mindent pótol.

Honffy. És ha nem kerül?

Blanka. De kerül... kerül... igenis, hogy kerül!

*

Megoldás három képben.

I. kép. Hegyen-völgyön lakodalom.

II. kép. Regaleváltság elfogyása. Kérők megugrása.

III. kép. Az ismeretes dobszó.

R-k Sz-rd bácsi -

— a hazajáró jótét lélek.

Regále rimek.

Erőlködik a kormány
Financziánknak sorján,
S töpreng Tisza: egál-e,
Ha van s ha nincs regále?

Adósságokba doszt' áll
A földesuri osztály.
S most drukkol, hogy megáll-e,
Vagy fuccs lesz a regále?

De Tisza, mint bölcs jellem,
Dönt a regále ellen;
S legále — illegále,
Meggzünik a regále.

Ám, szünvén egy kiváltság
Jár pénzben érte váltság.
S mi jobb: egy tele tál-e,
Vagy egy jog: a regále?

R—k Sz—rd bácsi —

— a hazajáró jótét lélek.

Éljenek a holtak!

ÜLETLEN GOMBOK.

Legujabb sirfelirat.

Itt nyugszik Anton Geörcs, ki a szeszt szerette,
Olcsón jutott hozzá, mindennap ezt szedte.
Elemeszté magát jutván tudására,
Hogy sokkal nagyobb lett a pálinka ára...
— A szeszadó-törvény vitte a halálba.

„Divatkép“.

— Mi benyomást tett rád ez a mai *première*?

— Egy *dernière* benyomását.

Verax. Meglepi találkozás. Már kezdünk hinni a kísértetben. A szellemének márrégóta vagyunk hívei. — Gasparone. A »Muszáj« naptár csak ennek a hónap a folytán jelen meg. A sok jó közt remélhetőleg az ön küldeményeivel is fog ott esni örvendetes találkozása. Az újabbakból vagy kettőt szemeltünk ki. — Csillagrugó. Ne jósoljunk olyasmit, hogy az illavai »szabadságharcnak« alkotmány: már hogy az a bizonyos faalkotmány lesz az eredménye. Az apróságokból nehányat. A vers lábai hol folytonossági hányban, hol egyéb bajokban sinlődnék. Mindennek meg van a maga regulája, még a költészetnek is. Első feltétel a szabatos forma. Lehetne a bajon segíteni, ha a gondolat el nem volna nyujtva s élesebbre volna kihegyezve. — Kur. Köszönet a privát mulatságot. A »B. J. története« végkép elfogyott s drága pénzen sem kapható. — H. L. A képtárgy valamint a m—i jár. bírósági méltóság mellé elkelve egy kis hübnér. A többiből válogatunk. Szives megemlékezése jól esett s azt busásan viszonzozuk. — S. J. Egy szegény cselédleány levele nem lehet a »B. J.« gunyjának tárgya. S mi közünk nekünk a Trézsi bújá-bajához? — Z. S. Ez a szám meg fogja nyugtatni. Margót kérünk. — Rbrt. Kettősceke most is bevált. Ad 2.: várt leány várat nyer. — W. J. Nem elég latinus. — Anonymus. Az a S. most nem a bpesti, hanem a temesvári volt. A többi, bár elmés, de apró bécsi perpatvarokra vonatkozik, s az a Bécs minden futárvonat daczára is messze esik tőlünk. — Szbdk. Odáig csak kivételképp nyul a mi András bácsink karja. — F. R. Gyengécske dolgok. — F. Z. Érdektelen. — K. K. Ditto. — Sz. K. Apránként előszedegetjük. — Nm. Ha az isten úgy akarja, elsül a puskagolyó is. (L. »Egyetért.« oct. 23. sz.) — Sgd. Gyp az egyetlen női író, persze francia és szikrázó a szellemtől, aki pajkoskodik a »házasság körül«, hol a rászédett férjen, hol a megcsalt feleségen nevetve és nevettetve. Más nyelvű ironő ilyen irányban még nem dolgozott. Magyar nőnek, s plane hajadonnak volt fentartva, hogy »Telefon« című u. n. »elmés novelleiben« tegye csuffá a férjet a »Sz. H.« oct. 11. számában. Egyetlen mentése az izetlenség, enyhítő tulajdonsága az együgyűség. — M. J. A vers és néhány apróság, mindkettő persze erős átdolgozásban, a »Muszáj« naptárba kerül. — Piper. Ami kiszorult a »Tilos« naptárból, fölvirulhat a »Muszáj« naptárban. — Bnd. A »hadastyán szemle« gondolata kitűnő. Nem vette m. heti »jó szív« levelünket? — Kfcz. Egy-kettőt itt fogtunk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.